

Taburcu Edilemeyen Hatıra

– hatice-kilinc · 12 Mayıs 2026

Resme bakıp yazılanları okuyunca gözlerim doldu.

"Taburcu olmak" deyiminin dilimize nereden ve nasıl yerleştiğini bu hakikatle öğrendim.

Bir insanın "iyileştim" demesinin bugün eve dönmek,
o günlerdeyse yeniden ateş hattına yürümek anlamına gelmesinin ağırlığı çöktü omuzlarıma.

Cephede şartlar öylesine ağırmış ki birçok asker için hastane kısa bir nefes arasıymış.
İyileşir iyileşmez de yeniden cepheye dönmek taburcu olmakmış demek ki...

Bazen bir kelimenin gerçek etimolojisinden çok, ona yüklenen hatıra sarsıyor insanı.

Ben de çıkamadım o resimden, o cümleden.

Ve şunu sordum kendime;

Ya biz, şu yüreklerimizden neleri taburcu etmeliydik,
onları, o anları anlamak için?

Bir taşına, bir zerre toprağına kurban olduğum aziz vatanım

Senin uğruna hayatlarını feda eden, o şanlı ecdadın bıraktığı emanetin kârını, biz yaşadık yıllardır

Ve ne gariptir ki bu fedakârlığın edebiyatını yapmak da bize düştü.

Kimimizin dilinde duaydı bu, kimimizin dilinde de beddua.

Vesselam